

הזמנים המפורשים, והם **אחד עשר ושנים עשר** באדר. אבל שלושה עשר אינו צריך ריבוי, שהרי בו היה הנס, שכן בו נקהלו הכל על אויביהם. ואין לומר שבא הריבוי להוסיף את יום ששה עשר ושבעה עשר, כי נאמר "קִיְמוּ וְקַבְּלוּ" הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זֶרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה" (אסתר ט' כ"ז), ללמד, שאחרי שעבר חמישה עשר, שוב אין מצוות פורים. [ורבי שמואל בר נחמני חולק, כי לדעתו אין חילוק בין "זמנם" לבין "זמניהם", ואם כן אין כאן שום ריבוי].

ולדברי רבי שמואל בר נחמני – ענין זה, שמלבד שני הזמנים המפורשים בכתוב, ניתן לקרוא את המגילה בימים נוספים, **נלמד מהכתוב**, "לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדְר וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. פְּיָמִים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהִתְחַדֵּשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדָה לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם מִי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנֻנֹת לְאַבְיוֹנִים" (אסתר ט' כ"א-כ"ב). **שלא נאמר "יום ארבעה עשר ... ואת יום חמשה עשר ... ימים אשר נחו בהם היהודים", אלא "פְּיָמִים", לרבות שני ימים אחרים** כמו הראשונים, והם **אחד עשר ושנים עשר** באדר. אבל שלושה עשר אינו צריך ריבוי, שהרי בו היה הנס, שכן בו נקהלו הכל על אויביהם. ואין לומר שבא הריבוי להוסיף את יום ששה עשר ושבעה עשר, כי נאמר "קִיְמוּ וְקַבְּלוּ" הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זֶרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה" (אסתר ט' כ"ז), ללמד, שאחרי שעבר חמישה עשר, שוב אין מצוות פורים. [ורב שמן בר אבא אמר רבי יוחנן חולק, כי לדעתו "פְּיָמִים" אינו ריבוי, אלא מלמד שיעשו לדורות כמו הימים הראשונים, שהיה בהם הנס].

ב. ולשון ראשון בגמרא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, שמשנתנו היא כדעת רבי עקיבא סתימתאה³.

אבל **חכמים חולקים** על משנתנו, **ואומרים**, שאין קוראים את המגילה אלא בזמנה, כלומר, בארבעה עשר ובחמישה עשר באדר.

ג. ולשון שני בגמרא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, שמשנתנו היא כדעת רבי עקיבא סתימתאה, האומר שגם בזמן הזה, בני הכפרים מקדימים לקרוא את המגילה

¹ "וקבל" כתיב.

² "וקבל" כתיב.

³ י"מ שנקרא רבי עקיבא בכינוי סתימתאה משום שהרבה משניות שנה רבי בסתם, בלא לפרש שם התנא, הם מדברי רבי עקיבא. ויש מפרשים, שנקרא כך, כי כל הסתומים תלמידיו היו, כדאמר בסנהדרין, סתם משנה רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, וכולהו סתימתאי אליבא דרבי עקיבא. אך קשה בעיני לפרש כן, שמצינו בכמה מקומות בשם רבי אלעזר ברבי יוסי סתימתאי, רבי מנחם בר רבי יוסי סתימתאי. [רש"י].